

Брюксел, 16.7.2013
COM(2013) 531 final

**СЪОБЩЕНИЕ НА КОМИСИЯТА ДО ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ, СЪВЕТА,
ЕВРОПЕЙСКИЯ ИКОНОМИЧЕСКИ И СОЦИАЛЕН КОМИТЕТ И КОМИТЕТА
НА РЕГИОНИТЕ**

**Към изграждането на цялостен и интегриран подход към финансирането на
изкореняването на бедността и на устойчивото развитие след 2015 г.**

{SWD(2013) 273 final}

СЪОБЩЕНИЕ НА КОМИСИЯТА ДО ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ, СЪВЕТА, ЕВРОПЕЙСКИЯ ИКОНОМИЧЕСКИ И СОЦИАЛЕН КОМИТЕТ И КОМИТЕТА НА РЕГИОНИТЕ

Към изграждането на цялостен и интегриран подход към финансирането на изкореняването на бедността и на устойчивото развитие след 2015 г.

Въведение

През следващите две години всички партньори следва да отдадат приоритет на предприемането на решителни действия за по-бързото постигане на Целите на хилядолетието за развитие. За тази цел, с приближаването на специалната среща на ООН относно ЦХР, планирана за септември 2013 г., ЕС и неговите държави членки трябва да активизират усилията си за изпълнение на настоящите ангажименти, в това число увеличаване на финансирането в подкрепа на развиващите се държави и на неговата ефективност, както е посочено в съобщението на Комисията „Програма за промяна“¹. Действията на ЕС и неговите държави членки (по-долу наричани заедно „ЕС“) са анализирани в приложения доклад за отчетността на ЕС за 2013 г.

Успоредно с това в рамките на различни процеси започна обсъждането в световен план на по-широкия дневен ред за периода след 2015 г. Съобщението на Комисията „Достоен живот за всички: премахване на бедността и осигуряване на устойчиво бъдеще за света“², подкрепено от Съвета³, бе съсредоточено върху това какво следва да се направи, очертавайки визия за периода след 2015 г., която разглежда намаляването на бедността и устойчивото развитие в цялостна рамка. В Съобщението за международното споразумение от 2015 г. относно изменението на климата⁴ се повдигат редица важни въпроси, свързани с финансирането на борбата с изменението на климата през периода след 2020 г. Съобщението „По-добра подкрепа на ЕС за развиващите се страни чрез мобилизиране на финансиране за развитие“⁵ и последвалите го заключения на Съвета⁶ включват възприемането на цялостен подход към всички източници на финансиране и интегриран подход към различните процеси, засягащи едни и същи източници.

В настоящото съобщение вниманието е съсредоточено върху финансирането на начините за постигане на целите на рамката за периода след 2015 г. В него се поставя задачата за разработване на общ за ЕС подход към въпросите, свързани с финансирането, в международните дискусии — как би могъл да бъде структуриран един глобален подход, какви ресурси са налични и могат да бъдат мобилизирани, кои процеси биха довели до резултат и от какви принципи следва да се ръководи работата. На този етап ЕС следва да остане отворен за диалог с партньорите, а в съобщението не се предлагат нови действия или ангажименти на ЕС. Такива ангажименти биха могли да бъдат поети по-късно в контекста на глобално споразумение относно редица ангажименти, което отразява променящите се потребности и възможности на различните международни партньори за периода след 2015 г.

¹ COM(2011) 637.

² COM(2013) 92.

³ 11559/13.

⁴ COM(2013) 167.

⁵ COM(2012) 366.

⁶ 14533/12.

В съобщението се поставя акцент върху финансирането за развиващите се страни, но предложеният подход би могъл да се смята за общоприложим. Основният принцип важи за всички държави — спектърът от източници на финансиране е един и същ за всички цели на политиката и трябва да се използва по начин, който води до най-добрите резултати.

1. ПРОМЕНЯЩА СЕ СВЕТОВНА ОБСТАНОВКА ПО ОТНОШЕНИЕ НА ФИНАНСИТЕ

През последното десетилетие светът претърпя значителни промени, особено в разпределението на световното богатство, в способността на страните да влияят върху световните тенденции и в нарастващата роля на нови донори, което промени разбирането за финансирането за развитието.

Въпросите, свързани с финансирането, се разглеждат в рамките на няколко международни процеса. Докладът на Групата на високо равнище на ООН за периода след 2015 г. и анализите на Отворената работна група на ООН за целите за устойчиво развитие включват елементи относно финансирането и други средства за изпълнение. Комитетът на ООН, който следва да представи варианти за изготвяне на стратегия за финансиране на устойчивото развитие, започва своята работа, а Общото събрание на ООН провежда консултации за евентуално укрепване на процеса на финансиране на развитието. Освен това страните по Рамковата конвенция на ООН по изменението на климата работят за мобилизирането и ефективното използване на финансирането в областта на климата за периода след 2020 г., а страните по Конвенцията за биологичното разнообразие понастоящем прилагат на практика своята стратегия за мобилизиране на ресурсите. Тези и други процеси разчитат на едни и същи ресурси за постигането на редица цели на политиката, което може да доведе до припокриване на ангажиментите. Вместо това инвестициите за постигане на такива цели въз основа на настоящите и бъдещите ангажименти следва безпрепятствено да действат заедно и да създават синергии — както на национално, така и на международно равнище. Ето защо различните процеси, обхващащи въпросите на финансирането, следва да бъдат съгласувани с общоприетия набор от принципи и да бъдат взаимосвързани, така че да допринасят максимално за постигането на многобройните глобални цели на политиката.

Настоящите дискусии са възможност за модернизирание на Консенсуса от Монтерей, така че да се изработи подход към финансирането, който е от практическо значение там, където се използват повечето ресурси — на национално равнище. В Консенсуса от Монтерей от 2002 г. и Декларацията от Доха от 2008 г. за финансирането за развитие е записан принцип, който е продиктуван от здравия разум и който продължава да важи: решаващи за постигането на напредък са националните действия на всяка държава, като всички налични ресурси трябва да се използват по подходящ начин. Този цялостен подход към финансирането трябва да бъде в центъра на дискусиите относно финансирането, както и да бъде допълнително конкретизиран.

Ресурсите могат да се получават от два източника — публичния и частния сектор, както във вътрешен план, така и на международно равнище. Вътрешното публично финансиране включва данъците и други държавни приходи, в това число от природните ресурси. Международното публично финансиране може да бъде под формата на безвъзмездна помощ, капитал или заеми. Вътрешното частно финансиране включва инвестициите на местни предприятия и благотворителни организации. Международното частно финансиране обхваща международните инвестиции, частните трансфери, като паричните преводи, и даренията. Към описаните по-горе категории

могат да бъдат причислени и новите и иновативни източници, като например данъкът върху финансовите сделки, приходите от търговията с въглеродни емисии или данъците върху корабното гориво.

Това са категориите ресурси, които всяка държава може да инвестира във всички свои национални и договорени на международно равнище цели, макар и да използва различни инструменти за различните главни цели. Те следва да образуват основата на всеки подход към финансирането. Публичните ресурси са на пряко разположение и правителствата могат да ги използват. Частното финансиране е с коренно различен характер, тъй като то се ръководи от частни интереси и трябва да бъде мобилизирано в подкрепа на целите на политиката. Създателите на публичните политики трябва да се стремят да увеличат наличното финансиране и да гарантират, че ресурсите са ефективно насочени към одобрените цели. За тази цел всички източници следва да се разглеждат заедно като набор от средства на разположение за постигането на резултати.

2. КЪДЕ СА ПАРИТЕ? СЪСРЕДОТОЧАВАНЕ НА ВНИМАНИЕТО ТАМ, КЪДЕТО Е ВАЖНО ОТ ГЛЕДНА ТОЧКА НА РАЗВИВАЩИТЕ СЕ СТРАНИ

Според оценките през 2010 г. около 7 129 млрд. евро⁷ публични и частни средства са били на разположение в развиващите се страни с потенциал да допринесат за изкореняването на бедността и за устойчивото развитие.

Таблица 1: Финансови средства на разположение на развиващите се страни (в милиарди евро, 2010 г.)

Вътрешно публично финансиране Общо: 3 317
Данъчни приходи: 3 252
<i>Средства, които биха могли да бъдат на разположение при премахване на вредните субсидии за изкопаеми горива: 309</i>
Публични външни заеми: 65
Допълнителни данни
Общо резерви, включително злато: 4 074
<i>Незаконно изтичане на капитали: 649 (загуба на данъчни приходи на стойност приблизително 120), включително в резултат на корупция, престъпна дейност, укриване на данъци и избягване на данъчно облагане.</i>
Международно публично финансиране Общо изразходвани: 158
Безвъзмездни средства по линия на официалната помощ за развитие (ОПР): 92, от които 39 от ЕС
Заеми при преференциални условия: 7, от които 3 от ЕС
Друго официално финансиране за развитие: 54, от които 4 от ЕС
Одобрени от ООН международни операции за сигурност: 5, от които 2 от ЕС

⁷ Всички източници на данните в настоящото съобщение са представени в придружаващия работен документ на службите на Комисията.

Частно финансиране — вътрешно и международно

Общо: 3 652

Вътрешни частни инвестиции: 2 678

Международни инвестиции: 624

Преки чуждестранни инвестиции: 443

Чуждестранни портфейлни инвестиции: 181

Частни външни заеми: 70

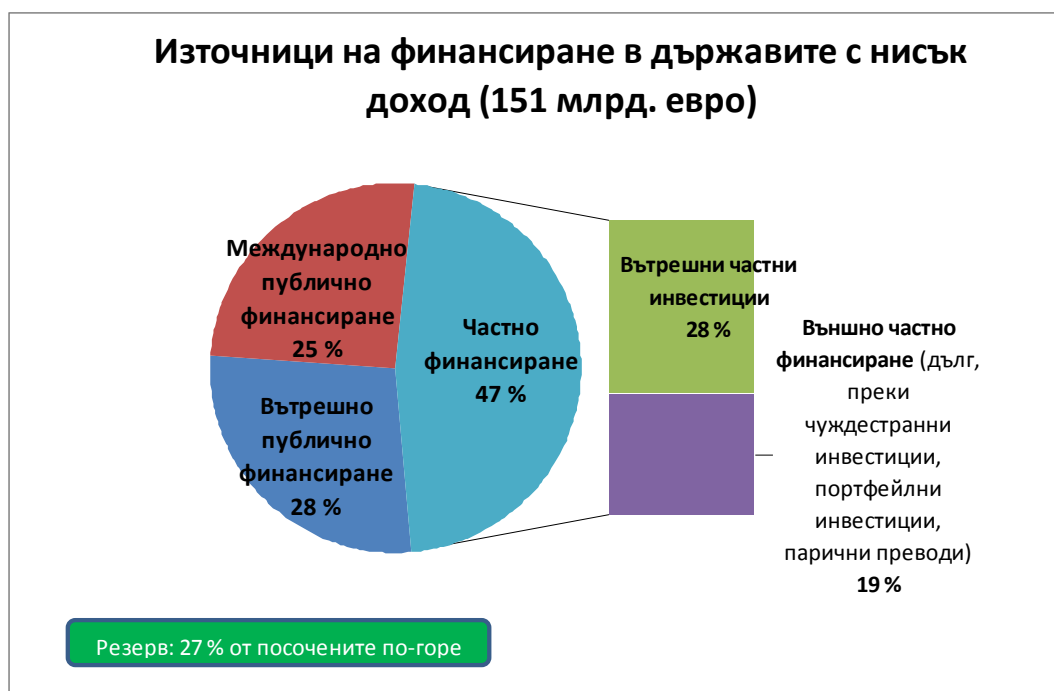
Парични преводи: 238

Средства, които биха могли да бъдат на разположение при намаляване на разходите за трансфери до 5 %: 12 годишно

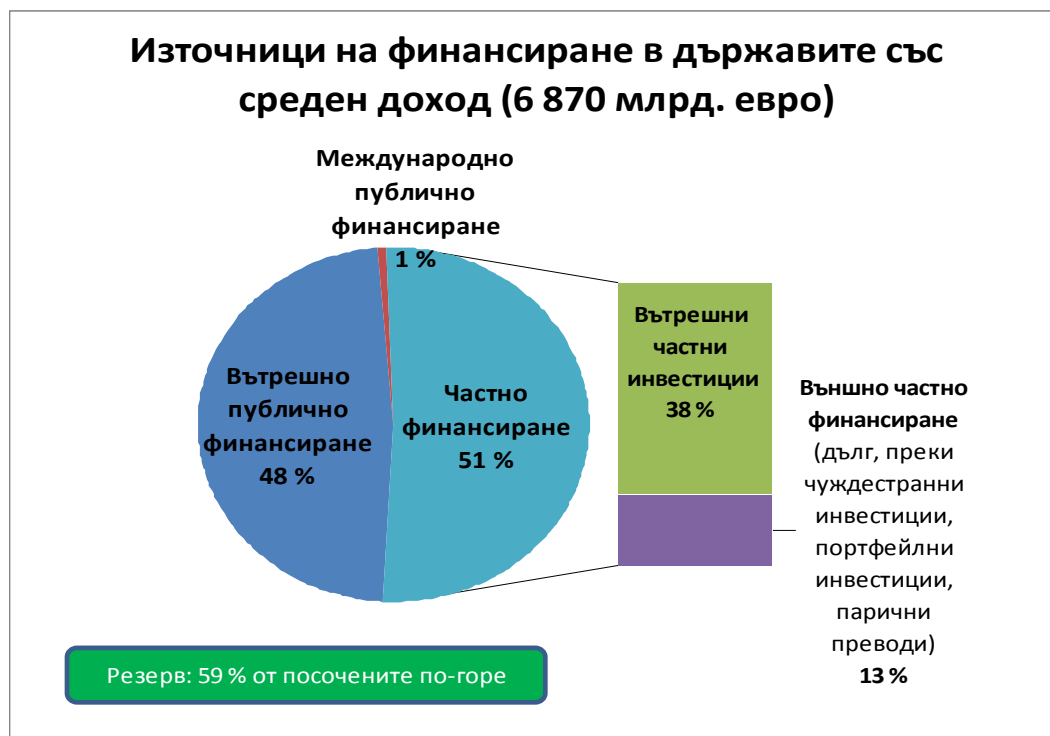
Частна благотворителност: 42

Данните потвърждават, че вътрешните публични средства надвишават международните публични финанси (20 пъти), които пък представляват едва 2 % от наличните средства в развиващите се страни. Частното финансиране е сравнимо с публичното финансиране. В същото време съществуват съществени различия между отделните държави по отношение на състава на източниците на финансиране, както се вижда от различното положение на държавите с нисък доход и държавите със среден доход.

Фигура 1

Фигура 2

2.1. Вътрешни публични финанси — най-големият и най-добрият източник за правителствата

Вътрешните публични финанси (3 317 млрд. евро) са основният източник на финансиране, който е на пряко разположение на правителствата при финансирането на целите на политиката, и поради това са най-важният елемент във всеки един подход към финансирането. Освен че осигуряват необходимия бюджет за разходите по приоритетите, вътрешните публични финанси би трябвало също така да засилват отчетността във вътрешен план и да допринасят за добрите отношения между правителството и гражданите. Повечето държави биха могли значително да увеличат вътрешните си разходи за приоритети, включително чрез повишаване на данъчните приходи, борба с незаконните финансови потоци и премахване на вредните субсидии за изкопаеми горива.

2.1.1. Мобилизиране на вътрешните ресурси

Приходите от данъци в отделните развиващи се държави се различават, като в държавите с нисък доход те представляват средно 13 % от БВП, а в държавите със среден доход — 22 % от БВП. Според ПРООН, за да са съобразени с ЦХР, държавните приходи вероятно трябва да надхвърлят 20 % от БВП, което означава, че повечето държави със среден доход би трябвало да са в състояние да постигнат тези цели единствено с вътрешни публични средства. Освен това според МВФ увеличаването на държавните приходи с около 3 % от БВП е постижимо в относително кратък срок, дори без да се вземе под внимание възможността за увеличаване на приходите от природните ресурси и от нови екологични данъци. Това показва, че в по-дългосрочен план прекратяването на зависимостта от помощта е възможно и за държавите с нисък доход.

Оценявани на 649 млрд. евро, незаконните финансови потоци, като облагите от престъпления, от укриване на данъци и от корупция, причиняват значителна загуба на публични финанси в много държави. Загубата на данъчни приходи е само част от

отрицателното въздействие на тези потоци, тъй като те също така възпират законните инвестиции и подкопават по-широкия обществен договор. Държавите следва да водят борба срещу незаконните потоци чрез регулаторни и принудителни мерки.

2.1.2. Устойчиво вземане и отпускане на заеми

Вземането на заеми позволява на държавите да си осигурят средства за инвестиции и да запазят стабилни публични разходи въпреки променливостта на приходите. С годините общата задлъжнялост на развиващите се страни намаля, но много от тях все още са изложени на риск или нямат достъп до финансовите пазари и разчитат на официално кредитиране. Частните кредитори и официалните заемодатели извън кредиторите от Парижкия клуб все по-често отпускат заеми на развиващите се държави. Това подчертава необходимостта всички участници да прилагат принципите на отговорно отпускане и вземане на заеми, за да се осигури поносимостта на дълга.

По-голямата част от възлизащите на 4 074 млрд. евро международни резерви на развиващите се страни се държат от няколко държави със среден доход, докато буферите на по-бедните държави обикновено са ниски. Предпазните резерви са част от защитната стратегия на държавите срещу сътресения и могат да бъдат допълнени със застрахователни инструменти, като същевременно стабилната макроикономическа и пруденциална рамка е от ключово значение за намаляване на уязвимостта.

2.1.3. Добро изразходване на наличните вътрешни публични финанси

Правилното използване на наличните средства е поне толкова важно, колкото и увеличаването на ресурсите. Държавите трябва да следват правилата за добро управление на публичните финанси и да осигурят максимална добавена стойност от наличните средства. Следва да се отдаде приоритет на инвестициите, които са от най-голямо практическо значение за постигането на поставените цели, а разходите за една цел на политиката следва също така да допринасят за напредъка към постигането на други цели.

2.1.4. Ключови действия за увеличаване на вътрешните ресурси, инвестирани за постигане на съгласуваните в световен план цели на политиката

Всяка държава следва на национално равнище:

- да реформира данъчната система, да укрепи данъчната администрация и да въведе нормативна уредба, която води до намаляване на корупцията. Това включва повишаване на прозрачността, на отчетността и на устойчивостта при управлението на природните ресурси и борба с укриването на данъци и с избягването на данъчно облагане;
- да прилага политики, които гарантират правилното изразходване на средствата, в това число новаторски партньорства, мобилизиране на частни средства и премахване на вредните субсидии за изкопаеми горива;
- да следва принципи на отговорно поведение по отношение на вземането и отпускането на държавни заеми и да изгради устойчивост.

В подкрепа на националните усилия всички държави и международни участници следва:

- да изискват прозрачност от финансовия сектор и от многонационалните предприятия в ключовите сектори, в това число да поддържат Инициативата за прозрачност в добивната промишленост и други инициативи в подкрепа на устойчивото използване на природните ресурси, посредством правила за

незаконните финансови потоци, отчитане по държави, по-голяма фискална прозрачност и обмен на информация. ЕС е поел водещата роля при глобалните действия по тези въпроси, но постигането на напредък зависи също и от ангажимента на другите партньори да спазват тези принципи;

- да прилагат правилата за борба с корупцията, като например Конвенцията на ООН срещу корупцията;
- да засилят международната финансова архитектура, така че да се осигурят поносимостта на дълга и устояването на сътресенията.

2.2. Международно публично финансиране — все още важно за някои държави

Официалната помощ за развитие продължава да е значителен източник на финансиране за 36-те държави с нисък доход, които са и по-силно засегнати от глобалните предизвикателства. Тази помощ представлява 12 % от БВП на тези държави, което е по-малко от вътрешните им приходи. В същото време международното публично финансиране (158 млрд. евро) е с твърде малко значение за развиващите се страни като цяло (0,7 % от БВП). В 108-те държави със среден доход ОПР представлява средно едва 0,2 % от БВП, което потвърждава необходимостта помощта да се насочва към държавите, които най-много се нуждаят от нея.

2.2.1. Увеличаване на финансирането и наблюдаване на онези елементи, които са от най-голямо значение

Външното публично финансиране за развиващите се държави е резултат от вътрешните бюджетни решения на всеки донор. ЕС като цяло предоставя повече помощ от всички останали развити държави, взети заедно, изпълнява своите ангажименти за подпомагане на търговията от 2008 г. насам, изпълнява ангажиментите за ускорено финансиране на борбата с изменението на климата и увеличава финансирането за опазване на биоразнообразието в съответствие с решенията от Нагоя и Хайдерабад. Въпреки че общата ОПР от ЕС леко намаля през 2012 г., държавните и правителствените ръководители от ЕС отново потвърдиха своя ангажимент тя да достигне 0,7 % от БНД до 2015 г. въпреки трудната икономическа обстановка. Държавите с бързо развиващи се икономики, както и онези, които са достигнали статута на държави с по-висок среден доход, следва да предоставят своя справедлив дял в международното публично финансиране съобразно финансовите ресурси, с които разполагат.

Все по-често идеята за ОПР е критикувана, че е прекалено обширна или че не обхваща всички участници в сътрудничеството за развитие, нито пък всички уместни действия. Необходимо е ОПР да се реформира, а финансирането за различните цели на политиката да се наблюдава по-добре, включително да се усъвършенстват показателите за политиката (напр. показателите от Рио), така че да указват онзи размер на ОПР, който допринася за постигането на конкретни цели на политиката. Следва да се изработи солидна основа за отчитане на цялото финансиране, от което се ползват развиващите се държави, така че всички участници да се отчитат съгласно едни и същи критерии. Работата на Комитета за подпомагане на развитието, свързана с реформирането на ОПР, е важен принос за тази цел. Наблюдението на международното финансиране следва да съставлява част от цялостен механизъм за наблюдение, който обхваща също така вътрешното и частното финансиране.

2.2.2. Правилно изразходване на наличното външно финансиране

Както и по отношение на вътрешните ресурси, правилното изразходване на средствата означава едновременно *да се вършат правилните неща и нещата да се вършат*

правилно: парите следва да бъдат насочени там, където са най-необходими, и да се използват по новаторски и ефективни начини, така че едновременно да обслужват няколко цели на политиката, така например като систематично се отчитат някои конкретни стратегически цели.

Новаторските начини на финансиране могат да увеличат резултатността на усилията и следва да бъдат прилагани в по-широк мащаб. Съчетаването на безвъзмездни средства със заеми и капитал, както и използването на механизми за гаранции и споделяне на риска могат да действат като катализатор за частните и публичните инвестиции и ЕС активно полага усилия в тази посока. В по-общ план, както обяснява по-подробно Водещата група за иновативно финансиране за развитие, новаторското финансиране може да има значителен потенциал за генериране на приходи и да гарантира по-стабилно и предвидимо финансиране. Някои новаторски механизми за финансиране, като например Механизмът за чисто развитие, са проектирани така, че да работят за постигането на една конкретна цел на политиката, но този вид инвестиции следва да отчитат по-общия контекст и да допринасят и за другите цели.

Що се отнася до необходимостта *нещата да се вършат правилно*, международната общност поема ясни ангажименти в рамките на Партньорството от Пусан за ефективно сътрудничество за развитие да засили ефективността на действията си чрез поемане на демократична отговорност от страна на развиващите се държави и постигане на споделено разбиране на нуждата да се предоставят глобални обществени блага. Спънка за това могат да бъдат многостранните процеси, които се стремят да мобилизират финансиране за определени области на политиката, докато развиващите се държави трябва да насочват финансирането там, където то ще *върши правилните неща*, така че да бъдат постигнати набелязаните национални показатели във връзка с глобалните цели.

2.2.3. *Ключови действия за увеличаване на международните публични ресурси, инвестирани в глобалните цели*

Всяка държава трябва да поеме отговорността и да изисква цялото външно финансиране да следва нейните национални планове за развитие, които включват договорените цели, в съответствие с принципите от Пусан.

Всички държави и международни участници трябва да са съгласни:

- да следват принципите и ангажиментите по Партньорството от Пусан при предоставянето на международно публично финансиране;
- да предоставят своя справедлив дял в световните усилия по динамичен спектър от ангажименти. Най-богатите държави следва да допринасят повече от държавите с по-висок среден доход и бързоразвиващите се икономики, а външната подкрепа следва да се съсредоточи върху държавите с нисък доход. Сътрудничеството с държавите със среден доход, което трябва да облагодетелства преди всички държавите с по-нисък среден доход, следва да е насочено към ключови действия катализатори;
- да реформират ОПР и да наблюдават външните публични финанси в контекста на цялостен механизъм за взаимна отчетност;
- да използват форми на финансиране, които съответстват на нуждите на конкретната държава, като се взема под внимание дългосрочната финансова устойчивост. Следва да се използват в по-голяма степен новаторските механизми, които привличат допълнителни ресурси, както и да се засилят развитието на капацитета и техническата помощ.

2.3. Частното финансиране — основен двигател за растежа

Частното финансиране има коренно различен характер от публичното финансиране. То се ръководи от частни интереси и само по себе си не преследва цели на публичната политика. Същевременно частните инвестиции (3 652 млрд. евро) са ключовите движещи сили за растежа и могат да допринесат за тези цели. Дори малка промяна в приоритетите и формите на частните инвестиции би могла да доведе до значителни ползи за постигането на целите на публичната политика. Такава промяна може да бъде постигната преди всичко чрез използването на стимули на вътрешно и на международно равнище, например чрез публично-частни партньорства.

Вътрешният и международният частен сектор са добре интегрирани, реагират на едни и същи стимули и поради това се разглеждат заедно. Разделянето им е от значение единствено за наблюдение на ангажиментите.

2.3.1. *Инвестиции и търговия; наука, технологии и иновации*

Вътрешните инвестиции са значително по-големи в сравнение с чуждестранните и представляват основата на икономическото развитие. Преките чуждестранни инвестиции, а в по-малка степен и частните външни заеми, допълват вътрешните инвестиции и са източник на ноу-хау и технологии. Инвестициите с положително въздействие върху общественнополезни цели следва да бъдат подкрепяни чрез благоприятна нормативна среда и новаторски механизми, като например основани на постигнатите резултати плащания за екосистемни услуги, въглеродни кредити или компенсирани загубите на биоразнообразие.

Търговията е важен начин за активизиране на стопанската дейност и за увеличаване на производителността. За да могат да се възползват от тези преимущества, държавите следва да създадат благоприятна среда, която улеснява търговията на международно, регионално и национално равнище. По-богатите държави трябва да предоставят приоритетен достъп и подкрепа на най-бедните държави. ЕС вече предоставя щедър достъп до своите пазари, включително пълно освобождаване от тарифи и квоти за най-слабо развитите държави. По-голямата част на търговията на развиващите се държави се осъществява с други развиващи се държави и е необходимо да се реализира потенциалът на либерализирането на търговията „юг-юг“. На международно равнище е необходимо да се обърне специално внимание на способността на най-слабо развитите държави да извличат ползи от търговията.

Новите технологии следва да се използват за постигане на глобалните цели чрез по-голяма глобална интеграция. Взаимовръзката между технологиите, приспособени към контекста на развиващата се държава, и иновациите може да бъде допълнително засилена чрез насърчаване на повече инвестиции в научните изследвания, включително посредством новаторски механизми като предварителните пазарни ангажименти.

2.3.2. *Парични преводи*

Паричните преводи са значителен частен поток от средства и съставляват значителен дял от БВП за някои развиващи се държави. Намалването на разходите за парични преводи до 5 % в съответствие с ангажимента на Г-20⁸ ще доведе до значителни ползи, включително по отношение на по-скъпите трансфери „юг-юг“. Както държавите, от които се изпращат преводите, така и тези, които ги получават, следва да въведат политики, които създават конкурентни и прозрачни условия на пазара, предоставят

⁸ Декларация от срещата на високо равнище на Г-20 от 5 декември 2011 г., точка 77.

достъп до по-добри финансови услуги и насърчат по-добро и плодотворно използване на паричните преводи.

2.3.3. Частна благотворителност

Частната благотворителност споделя редица общи черти с официалната помощ. Според оценките за 2010 г. тя възлиза на 42 млрд. евро и може да бъде важен принос за конкретни общности и по конкретни въпроси. Поради естеството си частните дарения не могат да бъдат взети предвид в националните планове за развитие, но въпреки това следва да се увеличат тяхната прозрачност, предсказуемост и ефективност.

2.3.4. Ключови действия за увеличаване на частните ресурси, инвестирани в приоритетите на политиката

Всяка държава следва на национално равнище:

- да създаде бизнес климат, който благоприятства постигането на целите на политиката в съответствие с поетите международни ангажименти относно достойните условия на труд и насърчава иновациите и развитието на вътрешните финансови системи;
- да използва публичните ресурси за инвестиране в определени области, така че да привлече частни инвестиции за постигане на приоритетите на политиката.

Освен това всички държави и международни участници заедно следва да се договарят:

- да създадат на международно равнище прозрачни и справедливи правила, включително относно търговията и финансовите пазари;
- да използват публичните финанси, за да привлекат частни инвестиции и да подкрепят иновациите, включително чрез технологии.

Частният сектор следва да се съгласи:

- да следва принципите на добра корпоративна социална и екологична отговорност и по този начин да даде своя принос за преминаването към приобщаваща екологична икономика, включително като преценява въздействието на инвестициите върху стратегическите цели, като спазва принципа на пълна конкуренция при определяне на цените на трансферите, като осигурява прозрачност на своите дейности и като се придържа към международните насоки в областта на корпоративната социална отговорност и международните насоки за инвеститорите;
- частните благотворители да прилагат принципите от Пусан при предоставянето на помощ.

3. КЪМ ЦЯЛОСТЕН И ИНТЕГРИРАН ПОДХОД КЪМ ФИНАНСИРАНЕТО

3.1. Принципи

Приемането на световна програма с общи цели за периода след 2015 г. следва да мотивира всички участници да използват своите ресурси по подходящ начин. Тя следва да се допълва от надежден подход към финансирането, който да е универсално приложим, да отразява промените в световен план и да отчита всички ресурси, с които разполагат различните участници. Тази цел ще бъде постигната най-добре чрез обновяване и разширяване на международния план за финансиране на развитието, така че той да отговаря на утрешния свят. Въпреки че процесът на разработване на

глобалните цели едва започва, някои ключови принципи следва да ръководят дискусиите относно финансирането:

- финансирането следва да се разглежда в контекста на политиките. Добрите политики са основният стълб на изпълнението, тъй като смяната на политиките е по-ефективна от изразходването на средства за компенсиране на лошите политики;
- всички налични ресурси следва да се разглеждат заедно, тъй като те са част от един и същ общ ресурс. Трите категории на финансиране — вътрешно публично, международно публично и частно финансиране — предоставят структурата за определяне на ключови действия на национално и международно равнище;
- при един глобален подход към финансирането определянето на приоритети за ресурсите следва да се извършва преди всичко на национално равнище. Това е равнището, където най-ефективно могат да се взимат решения относно подходящи компромиси между различните цели на политиката, в рамките на международно договорени ангажименти, цели и задачи. Именно на национално равнище следва да се оценява комбинацията от политики, финансиране и инструменти, необходими за постигане на договорените цели, тъй като това е равнището, на което се извършва изпълнението. Всички държави следва да се ангажират да използват наличните ресурси по най-добрия начин за постигане на договорените цели на политиката;
- както различните цели на политиката трябва взаимно да се подсилват, така и средствата за постигане на тези цели следва на национално равнище да работят заедно като единен пакет от свързани източници и инструменти, което да позволи постигането на няколко цели на политиката с едни и същи ресурси. Финансирането трябва да насърчава синергиите между различни общоприложими цели. Като се зачитат съществуващите ангажименти, основният принцип следва да бъде интегрирането на целите в националните политики, а не заделянето на финансиране на световно равнище за конкретна цел, което поражда фрагментиране;
- външното публично финансиране следва да бъде пренасочено към държавите, които се нуждаят в най-голяма степен от него, докато държавите с бързо развиващи се икономики и тези, които са достигнали статута на държави с по-висок среден доход, следва да дадат своя справедлив принос за тази цел;
- цялото финансиране следва да се наблюдава едновременно по хармонизиран начин, така че да се осигурят прозрачност и взаимна отчетност на национално и на световно равнище, като се цели по-ефективното му използване за множество глобални и национални цели за устойчиво развитие. Следва да се подобри проследяването на всички финансови потоци, включително на техния принос за националните и глобалните цели и свързаните с тях цели за финансиране, когато съществуват такива. От решаващо значение за това ще бъдат наличието и качеството на данните на национално равнище, а капацитетът за събиране и анализ на статистически данни следва да бъде засилен.

3.2. Всеобхватна рамка за международните процеси

Въз основа на обещанието в Декларацията от Доха да се предприемат съгласувани действия в световен мащаб по различни предизвикателства, международните дискусии относно финансирането следва да бъдат свързани помежду си в обща всеобхватна

рамка. С оглед на това работата на експертния комитет на ООН, на който по време на конференцията „Рио+20“ бе възложено да предложи варианти за стратегия за финансиране на устойчивото развитие, следва да бъде в пълно съответствие с процеса на финансиране на развитието. Следва да бъде организирана международна конференция, обединяваща тези направления, която да разработи цялостен и интегриран подход към финансирането, като се основа на резултатите от работата на експертния комитет и процесите на изготвяне на рамка за периода след 2015 г. Както е посочено и в доклада на Групата на високо равнище на ООН за периода след 2015 г., този засилен глобален процес следва да създаде цялостния подход към финансирането, по-специално що се отнася до периода след 2015 г. Изложените по-горе принципи следва също така да осигурят съгласуваност и координация на конкретните финансови потоци и на текущите преговорни процеси (напр. в контекста на преговорите по споразумението относно изменението на климата от 2015 г.). Това ще гарантира, че всяка държава може да насочва ресурсите там, където техният принос за постигане на общите цели е най-голям.

3.3. Следващи стъпки за ЕС

Настоящото съобщение е насочено към разработването на общ подход на ЕС към дискусиите относно финансирането, провеждани в рамките на програмата за периода след 2015 г., на Отворената работна група на ООН за целите за устойчиво развитие, на експертния комитет на ООН, който следва да представи варианти за изготвяне на стратегия за финансиране на устойчивото развитие, и на прегледа на финансирането за развитие. Освен това с него следва да се обхванат общите позиции на ЕС за финансиране в рамките на процесите, свързани с климата, биологичното разнообразие, химикалите, и други международни процеси.

Очертаният по-горе подход е принос към международните дискусии и ЕС следва да го използва, за да започне дискусии с партньорите.